

IBDIS | We know
VIATA, URMAREA și PSALTIREA
MAICII DOMNULUI,

MAMA NOASTRĂ

Apare cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte
GALACTION,
Episcopul Alexandriei și Teleormanului.

În editura „Lumină din Lumină”, care dorește tuturor
O viață cât mai lină (1 Tim. 2²)
Și un sufletel curat, cum Dumnezeu ni l-a dat!

Prefață	3
Cea mai frumoasă copilă	7
Pe vârful muntelui	17
Când voi fi mare	30
Cântec nou	40
Orfana	51
Mlădița înflorită	58
Arătarea îngerului	62
La răsărit o stea	68
Primele străpungeri de suliță	78
Inimă de mamă	89
Tu să-mi fii mamă	97
Presimțirea inimii de mamă	98
Rămas bun	113
Singură	119
Din nou apare sulița	124
Tu să ne fi mamă	132
Picături de sânge pe frunze argintii	139
O suliță prin două inimi	147
Revederea	156
Mama noastră	165
Rugăciune	172
Zorile – Vedere de sus	174
Vedere de jos	176
Ofranda	177
Dăscălițele Măriei, Credința, Speranța, Iubirea	178
Desăvârșirea Mariei	184
Cu Iosif spre Nazaret	185
Răsăritul – Buna Vestire	186
Meditarea și acceptarea	187
Lauda întrupării	189
Pe cale spre Elisabeta	190
Lauda maternității divine	192

Imnul Măriei	195
La Betleem	196
Imnul îngerilor	197
Închinarea păstorilor	198
Imnul veacurilor	199
Întâmpinarea în templu	200
Lauda smereniei și purității	201
Închinarea magilor	203
Fuga în Egipt	204
Pierderea și aflarea lui Iisus în templu	207
În umbra Nazaretului	208
Ziua – La Cana	212
Lumina zilei	213
Pe calea crucii	214
Răstignirea	217
Testamentul de pe cruce	218
Plinirea jertfei	220
Învierea Domnului	221
Rusalii	223
Furtuna	226
Ocotirea maternă	227
În umbra smereniei0	228
Adormirea Preacuratei Fecioare Maria	230
Spre slavă	242
Întâmpinarea îngerilor	244
Întâmpinarea sfinților	245
Întâmpinarea viitorului	246
Apoteoză	247
Închinare Preacuratei	249
URMAREA MAICII DOMNULUI	253
Prefață	255
Rugăciune	257
Cap. 1 – A urma pe Maica Domnului este de mare folos	260
Cap. 2 – Smerenia este temelie sfințeniei	261
Cap. 3 – Modestia este podoaba omului smerit	264

Cap. 4 – Răbdarea este hrănitoarea evlaviei	265
Cap. 5 – Blandetea este mireasma unei vieți sfinte	267
Cap. 6 – Curățirea sufletească este îndemn spre sfințenie	268
Cap. 7 – Milostenia mărește virtuțile omului	270
Cap. 8 – Singurătatea jută mult evlavia noastră	272
Cap. 9 – Intenția cea dreaptă este mijlocul cel mai bun pentru a face binele	274
Cap. 10 – Ascultarea este privirea desăvârșirii	275
Cap. 11 – Rugăciunea bine făcută aduce mare ajutor	277
Cap. 12 – Cel ce împacă pe alții înmulțește dragostea	279
Cap. 13 – Sinceritatea îndulcește viața	281
Cap. 14 – Sărăcia cu duhul este o ușurare a sufletului	283
Cap. 15 – Câștigarea mântuirii depinde de buna întrebuințare a harurilor	285
Cap. 16 – Groaza de păcat este un mare îndemn spre bine	287
Cap. 17 – Credința este cea mai puternică întărire a omului	289
Cap. 18 – Nădejdea și încrederea sunt hrană plăcută în vremea întristării	291
Cap. 19 – Înfrânarea limbii îi aduce omului liniște și pace	293
Cap. 20 – Dragostea către aproapele este semnul bunății omului	295
Cap. 21 – Dragostea către Dumnezeu este cea mai mare mulțumire pentru binefacerile primite	297
Cap. 22 – Evlavia către sfânta împărășanie este dovada dragostei sfinte	299
Cap. 23 – Gândul pregătirii de moarte este mântuitor	302
Cap. 24 – Evlavia către dreptul Iosif este evlavie către Maica Domnului	304
Regina păcii – poezie	306
Rugăciune către Maica Domnului	308
PSALTIREA MAICII DOMNULUI	313
Închinare către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu	314
Al doilea paraclis către Maica Domnului	418
Întrupat	429

CEA MAI FRUMOASĂ COPILĂ

Suntem în Ierusalim, înainte de sărbătoarea Paștilor. Coborând pe coasta înălțimei Ofel, intrăm într-o casă de pe terasa căreia putem vedea valea înflorită a Cedronului, iar dincolo de Cedron, Muntele Măslinilor împodobit cu frunze argintii. Plantele ornamentale de pe terasa casei, turnul de alături, pe care își descarcă poverile animalele lor diforme, arată că ne aflăm într-o casă bogată a unor oameni de frunte.

Într-adevăr, e casa arhierelui. În această casă locuiește Estera, nepoata marelui preot Ana; ea s-a retras după moartea soțului său și trăiește împreună cu singura sa fetiță - Rahila. Mândra și frumoasa femeie stă pe terasa casei, întinsă pe o sofa, acoperită cu un covor, la umbră... și privește pregătirile de sărbătoarea orașului pestriț de la poalele muntelui. La picioarele ei se joacă Rahila, îmbrăcată într-o hăinuță albă, țesută cu fir de aur, care întreabă din când în când lucruri care întrec mintea unui copil de patru ani.

- Mamă, au venit mulți străini în oraș?
- Foarte mulți. Am văzut și fete eline și romane.
- Se află printre ele una așa de frumoasă ca mine?
- Nu, comoara mea. Frumoasă ca tine nu există nici una în tot Ierusalimul. Micuța Rahila, cu părul ei cărlionțat, cu ochii ca mura, e într-adevăr o păpușă minunată. Peste puțin timp, ea întreabă din nou:
  - Dacă aș fi regină, aș fi și mai frumoasă?

LIBRIS | We know books

- Firește, strălucirea ta ar fi și mai mare, Rahila mea! Dar cum îți vin în minte asemenea lucruri?

- Tu, mamă, ai vorbit cu doica mea, Tamara.

Surprinsă, Estera se uită la fetiță. De fapt, zilele trecute, când bătrâna doică lăudase frumusețea și deșteptăciunea copilei, Estera, plină de mândria ei de mamă, vorbi astfel: "Preoții tălmăcesc din Scripturi că venirea lui Mesia se apropie. Prin urmare, una din fetele lui Israil va deveni Mama marelui Împărat. Rahila mea e nobilă, din neam arhieresc, iar în ceea ce privește frumusețea și înțelepciunea, nu are pereche între fetele de vârsta ei. O, dacă ar putea să fie mama gloriosului Împărat și ca regină-mamă, să strălucească peste tot neamul nostru! Estera, ca toți evreii, își închipuia că Mesia va sosi ca un Împărat puternic și că va înălța și pe mama lui la mărirea, pompa și strălucirea unei regine. De o mândrie... față de familie și fetița ei, ea socotea că Dumnezeu va alege pentru acest rol înalt pe mica ei Rahila, care va fi, deci, mama lui Mesia. Estera nu și-a dat seama că fetița ei este atentă și pricepe ceea ce spune și nici nu i-a putut răspunde, deoarece se auzeau pașii Tamarei, care urca scările spre terasă.

- Stăpână, a venit Ana de la templu, spune că ai chemat-o.

- Da, așa este, condu-o aici, Tamara.

Nu peste mult, se înfățișă în acest colț strălucit, împodobit cu flori, cu plante exotice și covoare prețioase, o bătrână foarte modestă, cu părul alb, pășind încet și cu teamă. Pe cap avea un văl negru, iar haina ei era din pânză aspră, de culoare închisă. În picioare nu avea sandale. Ici-colo, i se vedeau firele albe, ninse de mulțimea anilor. Cu toată modestia și simplitatea ei,

bătrâna avea o înfățișare plină de noblete. Pe fața ei slabă și zbârcită strălucea evlavie, iar în ochi avea o lumină cu totul deosebită. Anii lungi de văduvie i-a petrecut în slujba templului și în rugăciuni. Locuia într-un colț ascuns din clădirea de lângă templu, ca astfel să poată respira mereu aerul din casa Domnului și să fie cât mai aproape de sfântul locaș al rugăciunilor.

Mândra Estera, din familia nobilă de farisei, nu se putea adresa decât respectuos.

- Pace casei! salută bătrâna.

- Mântuire ție, Ana! Bine ai venit, am trimis după tine.

- M-a chemat una dintre slugile tale și iată că sunt aici. Ce dorești de la mine, Estera?

- Vino lângă mine, să stăm de vorbă. Vreau să-ți cer ceva. Tamara, poți pleca, și ia cu tine și pe Rahila. Au răspuns amândouă.

- E vorba despre adorata mea Rahila, începu stăpâna casei. Dar învitata o întrerupse cu un glas dojenitor:

- Numai pe Domnul Dumnezeuul tău să-L adori!

- Ei, bine, nu m-am gândit în acest fel. Cu un cuvânt vreau să-ți vorbesc despre Rahila. Tu știi prea bine ce copilă minunată este.

- Ai motive să crezi că și în fața Domnului și Dumnezeuului nostru este tot atât de plăcută?

- Sunt sigură, astfel n-ar fi înzestrat-o cu atâtea calități.

- Dar oare, și sufletul ei e tot atât de frumos ca și fața ei?

- Azi ești pornită să mă contrazici, Ana, îi răspunse furioasă Estera, pierzându-și răbdarea. Ce poți aștepta de la o copilă de 4 ani și jumătate?

- Cunosce o copilă mai frumoasă, cu însușiri mai alese decât Rahila. Abia a împlinit un an și nimeni n-o întrece în frumusețe și bunătate.

Estera se făcu galbenă de invidie.

- Nu-ți dai seama ce vorbești, Ana! Vrei cu orice preț să minți. Când ai văzut-o întâia dată pe Rahila, în templu, ai spus că n-ai văzut copilă atât de frumoasă ca ea. De ce vorbești acum cu totul altfel?

Cucernica bătrână răspunse cu glas domol:

- Nu fi supărată, stăpâna mea. Eu ți-am spus numai adevărul. Ce am spus anul trecut, am spus atunci, când încă nu râdea diavolul vanității în ochii micuței tale Rahila.

Estera ar fi dorit s-o dea afară pe Ana, dar nu cuteza, deoarece femeia aceasta trăia în faima sfințeniei și ar fi produs o mare sminteală în popor dacă ar fi fost alungată din casa marelui preot Anna. Deși sufletul Esterei era plin de ură, ea se străduia să-i facă bătrânei ochi dulci, după obiceiul fariseilor fățarnici.

- Îți mulțumesc pentru sfat, Ana. De acum înainte voi fi mai prudentă când voi vorbi despre Rahila. De altfel, vreau s-o duc la școala din templu.

- Între copilele care locuiesc în clădirea templului?

- Da, ca să învețe de mică laudele lui Dumnezeu. Apoi vreau să dau și pildă bună poporului. Dacă cei săraci își consfințesc copilele pentru slujba templului, de ce n-ar face-o și cea dintâi dintre copilele familiilor nobile de preoți? Fetița mea, nepoata marelui preot Anna, după ce va împlini 5 ani, va intra în templu spre a sluji în lăcașul sfânt și va fi consfințită Celui de Sus. Ea rosti ultimele cuvinte cu solemnitate, dându-le o mare importanță, cu toate că în adâncul sufletului său gândea

altfel. Pe acele vremuri, în Israel, era obiceiul ca întâia născută dintre fetele familiilor evlavioase, să fie dată de mică în grija preoților, la templu, pentru educația religioasă. Aici rămânea până la vârsta de 11 ani. La această vârstă, familia trebuia să plătească pentru ea un preț de răscumpărare, apoi o ducea acasă și nu peste mult o căsătoreau. Erau cazuri când logodna se făcea în templu, pe urmă, copila, însoțită de părinți sau rude, pleca acasă și după un timp oarecare logodnicul o ducea în casa lui, ca soție. Fetele cu o astfel de educație erau foarte apreciate în Israel. Estera își închipuia că Domnul va alege lui Mesia o mamă dintre aceste fete, pentru aceasta se grăbea să-și dea copila de la vârsta de 5 ani pentru a fi crescută în școala templului. Cucernica Ana nu știa despre aceste gânduri. Ea se bucura că Rahila, intrând în rândul consfințitelor, va uita de casa părintească infectată de trufie și vanitate.

- Foarte bine, stăpâna mea, răspunse Ana, îndulcindu-și glasul aspru. Eu mă ocup și de educația fetițelor și am să-i port de grijă micuței tale. Aceasta ai voit să mi-o ceri, sunt sigură.

- Aceasta și încă ceva. Peste câteva luni va intra Rahila în școală și aș dori să fie mereu lângă ea una dintre copilele mai mărișoare. Serviciile ei vor fi plătite. Tu le cunoști pe toate, recomandă-mi una, ca să o cer de la preot, când voi vorbi cu dânsul.

Ana căzu pe gânduri.

- Avem o fetiță foarte bună și evlavioasă. Acum a intrat în al șaptelea an. E copila unui pescar galilean sărac din localitatea Betsaida.

- Din Galilea? întrebă Estera, strâmbând din gură. Dar se găsește ceva bun în Galilea? După cum știm,